

soko gorovje, gorska slemena in grebeni, ki se svojim golim rebrovjem, kakor strahovi z visočine na nas prežijo.

Kar se tiče klestenja gozdnega lesovja, najdeni so v tem delu posebno Štajarci, Korošci, Salcburšci in Tirolci, pa tudi na našo deželo Kranjsko se ne morejo obračati besede, ki pravijo: „Prvotna moč narave dela in tvori neprestano za naše koristne naméne, ako le človek njeno moč na pravi pot zavračati vé in ne greši zoper naravine postave“.

Toda če primerjamo naravo gozdnega lesovja z velikanskimi zahtevami, ki je stavijo gorski prebivalci, posebno do šilovine, pokažejo se nam očitno žalostni nasledki gozdnega pokončevanja z vsemi svojimi škodljivimi vplivi, ki je imajo do gozdnega lesovja.

Pri nas namreč se gleda le na to, da bi gozdi iz svoje lastne moči in brez človeške pripomoči donášali prav obilno dobrega in vporabnega lesovja, to pa še v najkrajšem času in celó na takih prostorih, ki že po naravnej legi enakim zahtevam gozdnih gospodarjev vstrezati ne morejo. Pa ravno na takih prostorih bi se moralo še najbolj skrbeti, da se gozdi ne pokončujejo, marveč ohranijo. Gozdi naj bi sebi samim delali rodovitno prst, ki je potrebna, da se mlado drevje v rasti pospešuje in nov zarod zagotovi. Toda gorski prebivalci tega ne spoznajo, marveč gledajo le na postranske, večidel malovredne vžitke; iz tega sledi, da jim gozdno drevje le v nabiro nastilje služi.

Radi pripoznamo, da večina naših gorjanov nima primerne prostora za njive in travnike, in če bi ga tudi imela, pomanjkuje jim dosihmal še zmirom potrebne znanja o gozdnem in kmetijskem gospodarstvu, tako pa so prisiljeni živino po ložjem potu in na škodo gozdnega gospodarstva oskrbovati.

Zemlja, ako jej niso primešane rastlinske in živalske snovi, je nerodovitna. Kolikor več segnjilih ali sprhnelih taci delov zemlja v sebi ima, toliko rodovitnejša je, in to je poljedelcu in gozdorejcu vedeti treba. Koderkoli je zemlja redilnih tvarin tako izpita, da drevje zaradi pomanjkanja potrebnega živeža na njej rasti ne more, tam si tudi nobenih gozdov in gozdnega gospodarstva misliti ne moremo; ravno tako tudi kmetovalec od svojega polja nobenih pridelkov upati ne more, ako nima pripomočkov, s katerimi se izpitej zemlji njena rodovitna moč zopet povrača. In če kmetovalec te pripomočke iz svojega gozda zajema, potem si mora kar najbolj more prizadevati, da mu ta tolikanj potrebni vir, iz kterege dohaja plodnost na njegova zemljišča, ne usahne, marveč da si ga ohrani in vzdrži; on mora skrbeti, da mu iz gozdov nastila v toliko večji meri dohaja, kolikor več ga za obdelovanje svojih zemljišč potrebuje.

Poljedelci, ki rabijo nastilo, očitajo večkrat gozdorejcem, da so preveč enostranski in prenapeti, kar se tiče vporabe nastila, in da poljedelskih razmer in potrebščin ne poznajo.

Ako bi to očitjanje bilo le količikaj opravičeno, morali bi potem gozdi na Kranjskem, kjer listja grabiti nihče ne ovira in je tudi sploh v navadi, v boljšem stanju biti, nego pa so. Toda žalibog! na svojem popotovanju po Kranjskem imel sem večkrat priliko opazovati, kako se rodovitna apnena tla naših gozdov s prepogostim in preobilnim grabljenjem listja prav na široko v popolnoma nerodovito prst prevračajo, tako, da na takih prostorih družega ni videti, kakor k večjemu še kako pritlikavo in krevljasto grmovje. Kras na Notranjskem je svojo nalogo že izvršil in tam, koder se še v najlepšem razcvetju nahaja (tu mislim občine Št. Ambrož, Brezovi dol, Zvirče, Hinje, Podtabor, Potiskavec in deloma tudi Kompale, Zdenskovas in Cesto) se lesoreja čedalje bolj in hitreje bliža poginu.

Da bi kmetovalec ne smel listja iz gozdov jemati, tega mu nihče ne brani, a toliko naj gleda in pazi, da ga jemlje v pravej meri in s posebnim ozirom na to, kakošna je zemlja in lega, kakošen les in oskrbovanje dotičnega gozda, v katerem listje za nastilo nabira. Naša gozdna postava je za to stvar tudi nekoliko poskrbela. Toda kaj pomaga še tako dobra gozdna postava, ako jo pa gozdni posestniki ne spolnujejo.

Kmetijstvo in gozdarstvo se pa v nobeni deželi še ni povzdignilo s samimi naredbami in postavami, marveč le z ljudsko omiko, bodi si že na eno ali drugo stran; s to se je pa pri nas na Kranjskem komaj pričelo. (Kon. prih.)

Čbelarji! sezimo po novih panjovih!

Množimo čbelorejo na vse strani v naši, za njo jako ugodni mili slovenski deželi. Poprimimo in ravnajmo se po naukih naših skušenih čbelorejcev, kateri si veliko prizadevajo, da bi tudi nas druge izbistrili po svojih knjigah, kako da se imamo obnašati pri čbelah. Da pa ti blagi možje ne mlatijo prazne slame v svojih spisih. Vam hočem iz svoje skušnje nekoliko priobčiti.

Prebravši za nas čbelarje hvalevredno knjigo „Čbelarstvo“, ktero je predlanskim družba sv. Mohora izdala, se podam prěc na delo in naredim 10 panjev po načrtu Sumperjevem, kajti mislil sem si: skušnja uči.

Pa kaj mislite, dragi čbelarji, ali sem jo zadel? Da, da, prav dobro so se mi obnesle. — Ugrebel sem v tak panj nekega zgodnjega prveca (prvi roj), ki je potem še dvakrat rojil. Čbele moje so vedno in močno letele na pašo, obetaje mi, da me hočejo za moj mali trud obilno obdarovati s sladkim medom. In res, ko se je približal jesenski čas — čas trganja — hotel sem se prec prepričati njih teže. Prvi roj je imel 44 funtov blagá, druga dva pa skupaj 47 funtov. Če vzamemo 1 funt tacega blaga po 20 soldov (cent 20 gold.), so mi toraj prinesli vsi trije 18 gold. 20 kr. Mar ni to lep denar! Pa tudi drugi so bili skoraj vsi polni, za lege so imeli prav malo.

Iz tega lahko previdite, dragi mi prijatelji, koliko boljši so panjovi po načrtu Sumperjevem — in gotovo tudi od drugih čbelarjev močno hvaljeni Porentovi — od naših starih. Napolnimo toraj naše čbelnjake s takimi panjovi! J. P. pri Kranji.

Prodaja celičnega svilodnega semena.

„Gosp. List“ goriški naznanja sledeči oklic družbe kmetijske v Gorici:

Da ustrezamo onim, ki še niso preskrbljeni s svilodnim semenom, da dobijo zdravo svilodno seme, ktero je pripravljeno po najzanesljivejših strokovnjakih in po pravilnih načinih prakse in znanosti, naznanjamo jim, da se unča semena zelenega japonskega plemena dobí po 7 gold., rumenega francoskega pa po 8 gold. Za pošiljatev se prišteje znesek s 50 kr. To seme je še na žakličih, na koje je bilo od metuljk položeno; vsakter se tedaj lahko prepriča o množini jajčic, položenih, da more po tem soditi vrednost blaga.

Obravnava kmetijskih šol na Kranjskem v deželnem zboru lanskem.

Razprava o kmetijski šoli na Dolenskem.

(Konec.)

Z ozirom na te velike stroške in premislivši, ako bi se na priliko za posestvo Bršlinsko dajalo po